

Zopakujeme si pravopis i/y po obojetných souhláskách, pravopis koncovek podstatných a přídavných jmen i koncovky ve shodě podmětu s přísudkem. Nově si k tomu přidáme druhy zájmen. Úkoly posílejte pravidelně každý týden a kompletní. Pořád se stává, že špatně čtete zadání nebo posíláte úkoly neúplné. Nepolevujte ve své práci a ještě to vydržte. Prázdniny se blíží, je to čím dál těžší se donutit něco dělat, ale zatím ještě musíme zůstat „v plném provozu“ 😊. Mějte se pěkně. Připomínám emailovou adresu: marcela.harastova@zstovacov.cz.

1. Doplňte i,í/y,ý po obojetných souhláskách. Takže si zdůvodňujte tím, jestli to je nebo není vyjmenované či příbuzné slovo:

vl_dný úsměv, housle se sm_čcem, pl_šový medv_dek, brus_rna drahokamů, p_sčítá pláž, hluboký průsm_k, úb_tek s_l, sl_bit odměnu, s_pký cukr, zv_šený hlas, kbel_k vody, zab_vat se sportem, v_l_t čaj, dům_slné zařízení, v_roba s_rů, mladý obl_čej, zalep_l obálku, dovolená v ciz_ně, sl_bená kniha, nezáv_dím ti, nic se neoz_valo, rychle v_skoč, l_ščí mládě, b_lková poleva, květiny us_chají, tvrdá slab_ka, neodb_tný člověk, čistý l_mec špatná sl_šitelnost, zab_rá jim m_sto, spolub_dlící, půjdeme si zal_žovat, nás_lný vpád, podz_mní v_tr, moravští v_naři, zás_lka, stromy us_chají, vp_ch, vl_v, ob_tný přívěs, rád b_ch v_děl ten film, náb_tkářský prům_sl, nemá to sm_sl, s_rotok, na zdi v_sí obrazy

2. Doplňte i,í/y,ý po obojetných souhláskách ve větách:

Vel_konoce už jsou nabl_zku. Honz_k mi nab_dl zb_tek v_šní. V_lov rybníka se v_dařil. L_kožrout je brouk. S_lnice zas_pal sníh. Ve tmě jsem klop_tl o p_tel p_sku. Brz_ jsme si všechno dom_sleli. Bl_zko L_tom_šle už prob_há skl_zeň ob_lí. Starob_lý hrad už b_l v rozval_nách. Had se zav_nul do klub_čka. Ob_vatelé v bl_zkosti Ruz_ně často sl_chají rachot letadel. V m_nulém roce b_l s_chravý podz_m. Koňům se musí op_lovat kop_ta. Měsíční kraj_na je neob_dlená. Kyslík je pl_n, bez něhož by neb_l možný život na Zemi. Náš l_d byl vždy m_rum_lovný. Nikdo není neom_lný. Včela p_lně op_luje květy. Jen si zv_kej. Jan Žižka v_z_val k boji. Z_ta dostala z_mnici. Těžko se mi pol_ká. Namas_ruj mi to namožené l_tko. Brz_čko přijde mráz. Nemá sm_sl se zlobit.

3. Doplňte i,í/y,ý v koncovkách podstatných jmen. Takže si zdůvodňujte tím,

že si určíte vzor podstatného jména a podle toho doplníte správnou koncovku:

v Příbram_, na návs_, splnil příkaz_, tetřev_ není snadné uvidět, sov_, krotitel se
lv_, nad les_ se ozývají jestřáb_, v jetel_ bzučely včel_, svědom_, pevné zdrav_,
s obyvatel_, v kotl_, na větv_, nemluv nesmysl_, dom_ měly opravené okap_,
film_, klas_ obil_, kroup_ se zel_m, žížal_, chodíme na houb_, lv_ se plíží za
antilopam_, orl_ a výři bojují zub_ a dráp_, po Lab_ dopravují lodě uhl_, vlídnými
slov_ mnoho zmůžeš, ozývají se žáb_, veslujeme vesl_, za vs_ je několik rokl_,
mezi chalupam_ rostou černé bez_, hrnek káv_, novostavb_, měl to na mysl_,
Posázav_, herectv_ měl v krv_, na židl_, kvetly bříz_ a líp_, s ošetřovatel_, voda
v konv_, močál_, voz_ byly naloženy pytl_, na břehu Vltav_, střep_, nemluv
nesmysl_, malíři si připravili barv_ a palet_

4. Doplňte správnou koncovku ve shodě přísudku s podmětem. Řídíte se

podmětem, ukazujte si, kdo o dělá (ti, ty, ta):

dveře se zabouchl_, děvčata se usmíval_, chlapci sledoval_, děti se těšil_,
vanilkové rohlíčky voněl_, sněhuláci roztál_, špačci přiletěl_, babičky
odpočíval_, kačeny hnízdil_, melodie se linul_, víčka se zavíral_, závodníci
vyjel_, myslivci střílel_, klíče se ztratil_, davy fanoušků mířil_, auta se
zastavil_, stoly stál_, hříbata se proháněl_, rodiče chodil_, dívky se
opaloval_, tanky zaútočil_, indiáni svázel_ svou obět', drahokamy se třpytil_ na
slunci, ještěrky se vyhříval_ na kamenech, přišl_ jsme pozdě, těsta nakynul_, řeky
se rozvodnil_, andělé mával_ křídly, zpíval_ jste falešně, lampy dohořival_,
počítače se pokazil_, rodiče mi to zakázal_, křesla stál_ v rohu místnosti, klauni
mě rozesmál_, vaše úsměvy mě potěšil_

5. Doplňte i,í/y,ý v koncovkách přídavných jmen:

krys_ ocas, vesel_ chlapci, Pepíkov_ rukav_ ce, c_ z_ kraj, Kubov_ rodiče, b_ l_ šátek, za tmav_ m_ brýlem_, Adamov_ sestry, ps_ spřežení, stěhovav_ ptáci, plesniv_ chléb, Frantov_ ponožky, s Alíkov_ m_ kostmi, lv_ hřívá, o křiv_ ch nohách, znám Čapkov_ knihy, stydliv_ prvňáčci, krokodýl_ zuby, s vesel_ m_ herci, o nedůvěřiv_ ch voličích, přím_ směr, mal_ dům, drz_ žáci, s nebezpečn_ m_ nemocemi, s ps_ m_ granulemi, o Jirkov_ ch zálibách, Svěrákov_ filmy, tmav_ oblek, hus_ játra, želv_ krunýř, pardál_ skok, hověz_ guláš, tmav_ kabát, světl_ klobouk, prav_ úhel, vrbov_ prut, šakal_ řev, pěnkav_ hnízdo, bíl_ šátek, vesel_ smích, sněhov_ panáček, pomal_ běh, ciz_ zvyk, osaměl_ člověk

6. Zájmena. Udělejte si do školního sešitu zápis o zájmenech a naučte se:

Zájmena

- ohebný slovní druh
- zastupují podstatná a přídavná jména nebo na ně ukazují
- určujeme: pád, číslo, druh a u některých rod
- druhy zájmen:
 1. osobní – označují osoby (*já, ty, on, ona, ono, my, vy, oni, ony, ona, se*)
 2. přivlastňovací – přivlastňují 1., 2. nebo 3. osobě (*př.: můj, tvůj, jejich, náš*)
 3. ukazovací – ukazují na určitou osobu, zvíře, věc nebo vlastnost (*př.: ten, ta, to, tento, tehle, onen, takový*)
 4. tázací – tážeme se na osobu, věc nebo vlastnost, stojí na začátku věty tázací (*kdo, co, jaký, který, či*)
 5. vztažná – slouží jako spojovací výrazy, spojují věty (*kdo, co, jaký, který, či, jenž*)
 6. neurčitá – neurčují blíže, o kom nebo o čem je řeč (*př.: někdo, něco, některý, něčí, kdosi, cosi, leckdo...*)
 7. záporná – popírají existenci osoby, věci nebo vlastnosti (*př.: nikdo, nic, nijaký, ničí, žádný*)